

ข่าวประชาสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๙-๕๐๐๐ ภายใน ๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับประจำวันที ๑๐ เดือนพฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๓ หน้า ๒๕

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

หย่าร้าง-แต่งงานใหม่ ก่อความกลัวในใจลูก

การหย่าร้าง และการแต่งงานใหม่ เกิดจากการตัดสินใจของคนสองคน แต่ผู้ที่รับผลกระทบมากที่สุดกลับเป็นบุคคลที่สาม คือ ลูก

แท้จริงแล้วการหย่าร้างคือการจบปัญหา การแต่งงานใหม่คือการสร้างชีวิตใหม่ หรือกำลังสร้างปัญหาขึ้นใหม่ให้ใครบางคน

น.ส.กัศยกร เลาสวัสดิกุล บัณฑิตหลัก สูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา การแนะแนว คณะ

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) เปิดเผยงานวิจัย เรื่องการศึกษาความกลัวของนักเรียนที่มีต่อการหย่าร้างและการสมรสใหม่ของครอบครัว โดยระบุว่าสถาบันครอบครัวถือเป็นหน่วยสังคมที่เล็กที่สุด หากแต่มีความสำคัญมากที่สุดต่อสมาชิกในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ อันมีผลต่อการพัฒนาศึภย ภาพด้านต่าง ๆ ต่อทุกคนที่เป็นสมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็ก

แต่ปัจจุบันกลับพบว่าสถาบันครอบครัวในสังคมไทยกว่าครึ่งขาดความสมบูรณ์ เนื่องจากปัญหาการหย่าร้าง ส่งผลให้สถาบันครอบครัวไม่มั่นคงแข็งแรง จึงทำให้เด็กรู้สึกว่ตนขาดส่วนใดส่วนหนึ่งของชีวิตไป กลายเป็นผลกระทบด้านลบในระยะยาว หรืออาจกล่าวได้ว่าตลอดชีวิตของเด็กความกลัว7ชนิดจากปมหย่าร้าง

เด็กหญิงหัวนวิตกกกว่าเด็กชาย

งานวิจัยชิ้นนี้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นด้วยวิธีการใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความกลัวของนักเรียนที่มีต่อการหย่าร้างและการสมรสใหม่ของครอบครัว ในกลุ่มนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ได้แก่ นักเรียนชั้นป.4-6 และช่วงชั้นที่ 3 นักเรียนชั้นม.1-3 จำนวนทั้งสิ้น 20,507 คน จากทั้งหมด 95 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 อ.เมือง จ.ลพบุรี

"ผลการวิจัยความกลัวของนักเรียนมีมาจากการหย่าร้างและการสมรสใหม่ของพ่อหรือแม่ สะท้อนว่ามีความกลัวเกิดขึ้น 7 ชนิดคือ กลัวการล้มเหลว กลัวไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ กลัวถูกวิพากษ์วิจารณ์และความลำบาใจ กลัวถูกกระทำจากบุคคลอื่น กลัวถูกกระทำอันตรายภายในครอบครัว กลัวในสิ่งที่ตนไม่รู้ และกลัวถูกทอดทิ้ง

นักเรียนหญิงจะกลัวไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ กลัวถูกกระทำจากบุคคลอื่น และกลัวถูกทอดทิ้งมากกว่านักเรียนชาย ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเพศหญิงนั้นมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่อ่อนไหวและเก็บความรู้สึกมากกว่าเพศชาย โดยจะรู้สึกวิตกกังวลว่าตนเองจะสูญเสีย ถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับความรักและการดูแลเอาใจใส่จากบุคคลที่ตนเองรักเหมือนเดิม โดยมักแสดงออกในลักษณะเสียใจ เศร้าโศก หรือเก็บซ่อนความทุกข์ใจไว้ภายใน

นอกจากนี้ เด็กหญิงจะรู้สึกว่าตนเองไม่ปลอดภัย กลัวว่าตนเองจะได้รับอันตรายมากกว่าเด็กชาย ซึ่งต่างจากเพศชายที่มักแสดงออกในลักษณะพฤติกรรมต่อต้าน ก้าวร้าว หรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหามากกว่า"

เด็กโตขึ้นวิตกกังวลมากขึ้น

ลูกโทนกลัวความโดดเดี่ยว

น.ส.ภัศยกรกล่าวอีกว่า ทั้งนี้ ยังพบว่าอายุแตกต่างกันจะกลัวการหย่าร้างและการสมรสใหม่ของครอบครัว

แตกต่างกันไปด้วย โดยเมื่อเด็กมีอายุมากขึ้นอาจรับรู้และเข้าใจสถานการณ์ที่ตนเองกำลังเผชิญอยู่มากขึ้น จึงทำให้วิตกกังวลมากขึ้น เด็กอายุ 13-15 ปี กลัวมากกว่านักเรียนอายุ 9-12 ปี โดยจะกลัวด้านความ ล้มเหลว กลัวไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ กลัวถูกกระทำจากบุคคลอื่น กลัวในสิ่งที่ตนไม่รู้ และกลัวถูกทอดทิ้ง เด็กที่มาจากครอบครัวหย่าร้างจะกลัวมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวปกติ

การที่เด็กยังมีพื้นที่จากครอบครัวเดิมอยู่ด้วย กลัวการถูกทอดทิ้งน้อยกว่าเด็กที่เป็นลูกคนเดียว เนื่องมาจากการมีพื้นที่ยอมช่วยให้เกิดการแบ่งปันความรู้สึกที่เกิดขึ้นอันเป็นผลมาจากการหย่าร้าง เด็กจะ ไม่รู้สึกอ้างว้าง โดดเดี่ยว หรือถูกทิ้งให้เผชิญสถานการณ์การหย่าร้างแต่เพียงลำพังคนเดียว ต่างจากเด็กที่ ไม่มีพื้นที่จากครอบครัวเดิม อาจรู้สึกว่าตนเองต้องถูกทอดทิ้งให้เผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงโดยลำพัง ไม่มีคนคอยปรึกษา จึงทำให้กลัวถูกทอดทิ้งมากกว่า

อธิบายเหตุผลให้ลูกเข้าใจ

ครูสร้างกำลังใจให้นักเรียน

"พ่อ แม่ ก่อนคิดจะหย่าร้างควรตระหนักถึงผลที่ตามมาอันจะส่งผลกระทบต่อลูกด้วย หากจำเป็นต้องหย่า ร้าง บิดามารดาควรสร้างความเข้าใจ หรืออธิบายสาเหตุหรือความจำเป็นของการหย่าร้างให้เด็กเข้าใจ นอกจากนี้ ผู้ปกครอง บุคคลในครอบครัว ตลอดจนผู้ใกล้ชิดควรทำความเข้าใจเด็กที่ต้องเผชิญกับปัญหา การหย่าร้าง และการสมรสใหม่ของครอบครัว โดยคำนึงถึงความรู้สึกและสร้างความเข้าใจพฤติกรรมของลูก ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

ครูประจำชั้น ครูผู้สอน และครูแนะแนว ควรทำความเข้าใจถึงความรู้สึกที่นักเรียนต้องเผชิญกับ สถานการณ์ดังกล่าว ให้กำลังใจนักเรียน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสร้างความเข้าใจในพฤติกรรมที่เด็ก แสดงออก และจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่กำลังเผชิญกับการ หย่าร้างหรือการสมรสใหม่ของครอบครัว ให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพครอบครัวที่เปลี่ยนแปลง ไป และดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข"